

Mit köszönök a KIE mozgalomnak és mit várok tőle?

A kérdés első részéről csak röviden szólhatok. Diákéveim alatt városban nőttem fel. Ott a középiskolás diákok nem Soli Deó Glória Collégiumokban voltak csoportosítva, hanem a gimnázium ifjúságának meg volt a maga keresztyén ifjúsági egyesülete. Hetenkénti összejöveteleinken vallásstanárunk vezetése mellett éneklés és imádkozás, bibliamagyarázat, szavalatok és előadások voltak. Találkozásom volt néhány alkalommal a KIE akkori, azóta elhunyt országos titkárával, Megyericsy Bélával. Gazdasági akadémiai tanulmányaim alatt egyszer meghallottam, hogy Sartórius Ernő a Keresztyén Ifjúsági Egyesületek világszövetsége genfi titkárával együtt Megyericsy Béla előadást tart Debrecenben a 400 éves kollégium tanítóképzőjében. Elmentem és meghallgattam. Ez az előadás ébresztette fel bennem a felelősségérzetet a KIE munka s általában az ifjúsági munkával szemben. Másrészt tájékoztatott ennek a mozgalomnak világszerte megszervezett voltáról. Ilyenirányú ismereteim gyarapodtak akkor, amikor egy tanulmányi kirándulás keretében, — amit a KIE rendezett — Bécsben, Münchenben, Stuttgartban jártam, mindenütt az ottani ifjúsági egyesület vendégei voltunk, láttuk annak hatalmas palotáit, hallottunk arról, hogy például Stuttgartban az ottani egyesületbe 2000 ifjú tartozik, az egymillió márkából épült hatalmas központi épületen kívül, amelyben kisebb-nagyobb előadótermek, vendégszobák, nyilvános alkoholmentes étterem, uszoda és kádfürdő is van, 6 kisebb méretű egyesületi ház van a városban, láttuk s szállást találtunk az ifjúsági egyesület hatalmas palotáiban Bécsben, Münchenben és Nürnbergben is. Ennek az útnak a megrendezését, általa a külföldi mozgalom méreteinek megismerését is a KIE mozgalomnak köszönhetem.

A későbbiekben gazdasági tanári munkám során Mátészalkán és Kaposváron adódott alkalom arra, hogy a mozgalommal szorosabb kapcsolatba jöjjenek. Megis-

merjem az egyházzal szemben teljesen közömbös, elhidegült tömegek mellett azoknak kicsiny csapatát, akik az egyházért, annak jövőjéért égnék, munkálkodnak. Tudjak bízni abban, hogy ennek a kis csapatnak a hite nem szégyenül meg, munkája nem vész kárba, megváltja a nagy tömegeket is.

A kérdés második részére vonatkozókat nehéz volna úgy elsorolni, hogy még hozzatenni ne lehetne. Nagyon sokat várok és remélek a KIE munkától. Hogy az erőteljes ifjúsági munka s ennek eredményeként a jövőbeni társadalmának megváltozása, átalakulása révén megoldást nyerjen a mai élet sok kínos kérdése, amely a társadalom békéjét feldúlja, az embereket, társadalmi osztályokat egymástól nemcsak elválasztja, hanem egymással szembeállítja. Megpróbálom elsorolni, miket várok a KIE munkától, előre jelezve, hogy amik kimaradnak a mondandókból, azoknak pótlását a felszólalóktól várom.

1. Várom a KIE munkától az ifjúság lelki átalakulását, komoly vallásosságát. Ez ne abból álljon, hogy vasárnap és ünnepeken inkább megszokásból és a megszólás elkerülése érdekében, mint lelki indításának engedve, elmennek a templomba. Az ünnepi ruhával levetik az ünnepi érzéseket s úgy tartják, hogy mostmár egy hétre az Ur Istennel nem törődnek, hétköznapi munkájukba az Istennek nincs beleszólása. A KIE munka segítségével olyan ifjúságnak kell kialakulni, amely mindennapi életében, fontosabb hétköznapi cselekedeteinél megkérdezi a Krisztust és az Ő helyben hagyása alapján cselekszik. Élete minden fontosabb mozzanatánál felveti a kérdést: mit tenne Jézus? Magától értetődő, hogy ez csak úgy képzelhető el, ha valaki az imádság által állandó összeköttetésben van Istennel, de hiszen ez már igazán az alapvető követelmény, amit egy református ifjával szemben támaszthatunk. Valami nagy megnyugtató van abban, ha a magam sok gyarlóságával, sőt bűnével naponkénti imádságom alkalmával megjelenek Isten előtt, bűnvallásom alkalmával úgy érzem, hogy jóra való törekvésem figyelembevételével

Krisztus érdemeért megbocsájtja újra-meg újra elbukásomat. Természetes, hogy a komolyan vallásos ifjúság által juthatunk el a vallásos családokhoz, ahol a családtagokat a szeretet köti elválaszthatatlan közösségbe, ahol minden nap előkerül a zsoltár és a biblia, énekléssel és imádsággal tér nyugovóra a család.

2. Várom, hogy a most KIE-be tömörült kicsi csapat a maga becsületese, tisztá életével, hitével példát mutasson mások előtt és igazolja, hogy az általa követett életforma olyan, amelyet érdemes és szükséges követni. Ennek a kicsi csapatnak a példaadása hódítsa meg az ifjúságnak év-ről-évre nagyobb tömegét, később foglalja magába az egész ifjúságot.

3. Várom, hogy a KIE munka ébressze fel az ifjúság felelősségérzetét, nemzet és egyház jelenével és jövőjével szemben. De egyesek nélkülözéseivel szemben is. Ne tudjon nyugodtan elmenni mások szenvedése mellett, érezze meg, hogy mások nyomorának enyhítése kötelesség, ami elől nem szabad kitérnie. Nemzete és egyháza joggal számít nemcsak munkájára, de áldozatkészségére is, mindkettővel szemben elsősorban kötelességeit kell számbavennie fiatalnak és öregnek egyformán és csak azután gondolni arra, hogy a jogokkal éljen. Nagyon meghatározó volt mikor Csombordon, Nagyenyed mellett egy ifjúsági konferencia befejezése alkalmával, mikor a diákok beszámoltak arról, milyen hatással volt rájuk a konferencia, mit köszönhetnek a konferenciának, egy negyedik gimnázista diák azt mondotta: én itt ébredtem rá, mivel tartozom az egyháznak. Attól tartok, sokan vannak jóval idősebbek a jelenlévők közül, akikben ez a gondolat soha sem vetődött föl. — A jelen mellett a jövőért is felelősséget kell éreznie az ifjúságnak. Lehetetlen, hogy nemzet és egyház pusztulása teljesen hidegen hagyja az ifjúságot, a jövőbeni letéteményesét. Ne égessen a lelkét az a szörnyű gondolat, hogy kiálszanak magyar tűzhelyek, elnéptelenednek magyar iskolák, kiürülnek magyar templomok, ahol az Istenbe vetett hit mellett a nemzeti gondolat, a magyarság jövőjéért való

munkálkodás és aggodalom élt az emberek lelkében. Általánossá válnak egy népöngyilkosság, amely önként mond le a magyar jövőről, amelyért egy évezreden át ősei, embermilliók éltek, munkálkodtak és szenvedtek, ha kellett meghaltak.

4. Várom, hogy az ifjúság nagy tömegei meglássák: közös nemzeti célok szolgálatában egy táborban a helye minden magyarnak. Vannak felekezeti különbségek, lehet különböző a politikai felfogásunk, de ha a nemzet jövőjéről van szó, minden mellékessé válik, munkában, áldozatban eggyé kell lennünk. A magyart kell látnunk egymásban, a testvért s csak másod vagy fizedsorban lehet arra gondolnunk, hogy az más felekezethez, más társadalmi rétegbe vagy foglalkozási ágba tartozik, mert ezer év tengernyi szenvedése után elérkezett a tizenkettedik órája annak, hogy egymásra találjunk.

5. Várom, hogy a KIE munka neveljen az ifjúságba faji öntudatot, önértetet. A történelemből tanultuk, hogy a honfoglalás óta sok nemzet próbált államot alkotni, egyiknek sem sikerült. Rövidesen elszöppörte a történelem vihara vagy a saját gyengesége. Ezer év óta él itt ez a nemzet kelet és nyugat határán, a nagy szláv és germán tenger közé ékelve, egyedül, testvértelenül. Egyik kezében mindig kard volt, csak a másikkal tarthatta az eke szarvát vagy foghatott könyvet a kezébe, kevés időt tudott nyugodtan a maga művelésére fordítani, kevesebbet mint nyugalomban élő nemzetek. Hisszük, hogy ha a nemzetközi béke meg a belső egyetértés a nyugodt munkát lehetővé teszi, nemcsak a maga értékeit tudja maradéktalanul kifejleszteni, hanem tudományban, művészetekben örök emberi értékeket is tud alkotni.

6. Várom az ifjúságon keresztül a jövő számára a tekintélytisztelt megteremtését. Egyik végtelenül elszomorító jelensége nemcsak az egyházi, de a társadalmi életnek is, hogy a falu a maga vezetőit, jegyzőjét, papját, tanítóját nem becsüli, munkájában nem támogatja kellőképpen. Tisztelt a kivételnek, de nagy általánosságban bizony így van. Ezt látja az ifjúság, hogy a papnak járó gabonát nem mindenütt jószívvvel és nem mindenütt a legjobb gabonából szolgáltatják be, annyira természetesnek tartja ezt a megszokás révén, hogy ő sem gondolkozik másként. Ennek az a következménye, hogy a falu nagy lelkesedéssel, fajtája és közössége iránti szeretettel kikerülő fiatal jegyző, pap, tanító, szép tervei meghiusulását látva, munkájában nem találva megértésre, elfárad, robotosa lesz annak a munkakörnek, amelynek betöltésében művész lehetett volna s szép eredményeket érhetett volna el. Ha szándékát megértik, érdeklődéssel kísérik, egy kis áldozatot se sajnáltak volna azért, működése a közösség fejlődését, e hitélet elevenségét, fellendülését eredményezte volna. Hisszem, hogy az az ifjúság, amely a KIE munká-

ban közelebből megismeri azt a fáradhatatlan, odaadó munkát, amit jegyzője, lelkésze, tanítója végez, jobban megbecsüli, nagyobb áldozatkészséggel támogatja azokat. Egy magyar Berlinben járva azt kérdezte a németektől, mi a titka annak, hogy Hitler olyan nagy eredményt ért el Németország újjáépítésében. A válasz az volt: egyrészt olyan az egyénisége, hogy meg tudja nyerni az embereket, másrészt pedig mi németek engedjük, hogy bennünket vezessenek. Ha látjuk, hogy valaki a nemzetet jó irányban vezeti, azt áldozatok árán is követeljük. Ez a vezethetőség hiányzik sokszor az országtól és a községektől tulajdonságai közül, ezt kell megtanulni az ifjúságnak.

Mindezeket pedig csak úgy várhatjuk az ifjúságtól, a KIE munkától, ha azt mi is minden erőnkkel elősegítjük. Az ifjúságtól várjuk egy új magyar társadalom kialakulását, mely több áldozatkészséggel, több egymás iránti megértéssel, több hozzáértéssel, több szeretettel és mindennek felett Istenben vetett több hittel szolgálja nemzetét és egyházát. De nem bízhatjuk ezt kizárólag az ifjúságra, nem feledkezve meg arról, hogy legyen minden magyar utód külön ember, mint apja volt, minden apa pedig olyan, amilyenek a fiát szeretné látni.

(Konferenciái előadás — e—r)

Titkári jelentés

Ezek után beszélnünk kell a Kie munka negyedik irányáról. Milyen volt a viszonyunk más testületekkel, egyesületekkel szemben, mik voltak azok az alkalmak és eszközök, amiknek segítségével kifelé, a társadalommal szemben is megtaláltuk a kapcsolatot és munkát fejthettünk ki ebben az irányban is. Egyházunkkal szemben a viszonyunk jó volt, mert az egyház, amikor csak lehetett, mindenkor és mindenben támogatott bennünket. Az egyház egyik szerve, a belmissziói bizottság munkatervébe belevette ifj. egyesületünk ügyének előmozdítását is. A már előbb említett két misszionáriust, valamint Tamás Ferenc országos Kie titkárát a belmissziói bizottság hívta meg. Ugyancsak a belmissziói bizottság rendezett egy ifjúsági napot, amelyről később még bővebben szólunk és leánykonferenciát, amely most 12-én zajlott le. Itt is megemlítem, hogy az egyház egyesületünk lapját az Otthont évenként 50 pengővel támogatja. (Erre a célra dr. Csáky Lajos főgondnok és egyesületünk is adott 50—50 pengőt.) A Református Szövetséggel szemben a kapcsolatunk ugyanolyan erős, mint eddig volt. Működvelő gárdánk Varga János agilis vezetése mellett minden szeretetvendégségen műsort adott. A Szövetség estélyeit megrendeztük, illetve segítettünk. Így az áprilisban megtartott kultúrestét az egyesület rendezte, a december 11-i estély megrendezésénél pedig segítettünk. Anyagiilag nem tudunk feljes mértékben ele-

get tenni a Szövetséggel szemben fennálló kötelezettségünknek, ezzel szemben az Otthon épületében átalakításokat, beruházásokat végeztünk. Megcsináltattuk 70 pengős költséggel az utcai és az udvarfelőli nagykaput, a berendezési tárgyakat javíttattuk, festettük stb. — A Kie központtal szemben is megtaláltuk a helyes kapcsolatot. Többet gondoltunk a Központra és ők is többet törődtek velünk. Múlt év február 27-én, Fekete István titkár tartott előadást a dunavecsei táborról. Október 27-én, gróf Teleki László dr. és Pógyor István jöttek el hozzánk, és ez alkalommal a Kie Szövetség elnöki tanácsának nyilatkozatát ismertették. Ez a nyilatkozat a nehéz, háborús időre való tekintettel összetartásra és fokozottabb munkára szólította fel az ország Kie ifjúságát. November 19-én a Központ küldöttei és munkásai ifjúsági napot tartottak. Pógyor István, dr. Juhász Lajos, dr. Batiz Dénes, Szöllősi István, Bonnyai Sándor jöttek el és az egyházi vezetőség, diákok, katonaság, majd az ifjúsági egyesületek tagjai számára megbeszéléseket, előadásokat tartottak. Ez az ifjúsági nap egyik legkiemelkedőbb eseménye volt a tavalyi évnek. Február 10-én, Kovács Bálint országos titkár látogatott meg bennünket. — Szólnunk kell a szomszéd egyesületekkel való viszonyunkról is. A szegedi és makói Kievel szorosabb barátságot tartottunk fenn. A makóiakkal együttesen tervezett Kornél-ligeti kirándulás kölcsönös akadályoztatások miatt elmaradt. A szegediekkel két alkalommal, augusztus 7-én és 20-án találkoztunk a sártói Tiszaparton. Az utóbbi alkalommal Református Ifjúsági Mozgalmi napot is rendeztünk. Ezenkívül a szegediekkel kölcsönös látogatásaink is voltak. Az orosházi, szarvasi, kiskunhalasi, a konferenciák révén pedig több más Kiehez is fűznek bennünket baráti szálak. A helybeli Mezőgazdasági Szakiskolával is felvettük a kapcsolatot. A szakiskolai tanulók rendszeresen látogatják Otthonunkat. Augusztusban a szakiskolai önképzőkör az Otthonban tartotta vándorgyűlését. — Ezenkívül kapcsolat fűzi egyesületünket a losonci és beregszászi Kie-khez is. Ugyanis a losonci Kie-nek a fiúk, a beregszászi Kie-nek a lányok küldtek egy-egy gyönyörűen himzett zászlót. — Meg kell említeni azt is, hogy a Bercsényi Miklós bajtársi egyesület felhívására résztvettünk november 7-én a Felvidék visszacsatolásáért rendezett tüntető felvonuláson. — Áprilisban a nagykőrösi tanítóképző estjét rendeztük meg. — Az egyesület több nyári konferencián is részt vett. A dunavecsei serdülő táborban 1. a vezetőképző héten két tagunk vett részt. (2 tag 15—15 pengő támogatással.) A balatonszárszói lánykonferencián 8 lánytagunk képviselte az egyesületet. Május második vasárnapján anyáknapi ünnepélyt rendeztünk. Egyesületünk részt vett a magyar a magyarért folyó akcióban. 10 pengőt adományoztak erre a célra. Decem-

ber 4-én karácsonyi vásárt tartottunk. Meg kell emlékezni az egyesületnek arról a barátjáról, aki messze vidékről küldi állandóan az ő szeretetét hozzánk. Imre Sándor kaposvári mezőgazdasági iskolai tanárt úgy tekinthetjük, mint munkálkodó tagunkat, aki írasaival és adományaival mindig érezteti velünk, hogy közénk tartozik. De meg kell említeni azt a kapcsolatot is, amely az egyesület és a helybeli sajtó között fennáll. Valamennyi helybeli lap, a Reggeli Ujság, Vásárhelyi Ujság, Népujság, Ifjúság és újabban az Ujhírek készséggel adtak helyet híreinknek. A Vásárhelyi Ujság és az Ifjúság az őszi munka megindulásakor nagy riportban számolt be munkatervünkről. Az Ifjúság ezenkívül még három tagösszejövetelünket szószerint is közölte.

Ezekután beszéljünk még az egyesület belső életéről is. Az elmúlt munkaévben 4 választmányi ülést és 6 elnöki tanácsülést tartottunk, ezek közül egy teás összejövetel volt. Februárban tisztikari tea estet tartottunk. Karácsonykor pedig a karácsonyfa ünnepély keretében, a serdülő csoport zászlóját avattuk fel. A serdülő csoport ma már az egyesületi munka jelentős részét képezi, működéséről külön jelentésben fogunk beszámolni. Itt csak annyit kívánok megjegyezni, hogy a serdülő csoport értékes munkaerőt kapott Pestő Sándorban, aki annak helyettes vezetője.

(Folytatjuk).

A közgyűlés búcsúja dr. Dura Lajostól

Megbízott elnökhelyettes jelentésében emlékezteti közgyűlést, hogy az Ifjúsági Egyesület egyeteme tulajdonképpen csak most búcsúzik volt buzgó elnökétől, dr. Dura Lajostól. Egy évvel ezelőtt ez a közgyűlés még a legteljesebb bizalommal és reménységgel választotta meg évek óta hűségesen, áldozattal és példaadással dolgozó elnökét, Dr. Dura Lajost. Az egyesület mindezeidig hivatalosan nem vett búcsút közhetségekben és szeretetben állott elnökétől. Úgy érzi, hogy ez a testület van legméltóbban arra hivatva, hogy bizonyosságot tegyen dr. Dura Lajos érdemeiről, akinek elnöksége alatt az egyesületi élet addig nem tapasztalt lendületet és el nem ért ívelést mutatott. Egyesületünknek sok elnöke volt már s ezek közül a legtöbben olyan észrevételül tűntek el az egyesület életéből. Pályaválasztásuk, családalapításuk olyan hamar kiragadta őket a munkából s elfeledtette velük az egyesületet. Dr. Dura Lajos bibliai ember volt a szó igazi értelmében. Emlékezett az Írás szavaira: »Aki jobban szereti apját, vagy anyját, mint engem, nem méltó hozzám. És aki fel nem veszi az Ő keresztjét, és úgy nem követ engem, nem méltó hozzám. Aki megtalálja az életét, elveszti azt, és aki elveszti az életét énért, megtalálja azt!« Dr. Dura

Lajos nem adott kevesebbet egyesületünknek azután sem, amikor rendes munkakört kapott, amikor családot alapított, pályáját, családi életét összhangba tudta állítani lelki elhívásának azzal a munkakörével, amely idehozta egyesületünkbe. Úgy érezzük, hogy tekintete, érdeklődése, egész lelke most is itt van velünk. Ezért, amikor a közgyűlés, illetőleg az egyesület most búcsúzik tőle igazán, indítványozza, hogy dr. Dura Lajos érdemeit közgyűlés örökítse meg jegyzőkönyvében s most, amikor örökébe mást készül állítani, őt hálájáról értesítse.

Közgyűlés egyhangúlag veszi tudomásul megbízott elnökhelyettes jelentését s az eltávozott, de lélekben mindig velünk maradó dr. Dura Lajosnak elévülhetetlen egyesületi munkájáért a legteljesebb háláját fejezi ki, érdemeit jegyzőkönyvében megörökíti s amikor őt erről értesíteni rendeli, Reá, Családjára és minden munkájára Isten gazdag áldását kéri.

Hogyan nyerjünk barátokat, hogyan bánjunk másokkal

(II.)

Franklin Benjámín olyan diplomatikusan tudott bánni az emberekkel, hogy elsősorban ezért nevezték ki amerikai követnek Franciaországba. Mi volt sikerének titka? »Senkiről nem beszélek rosszat«, szokta mondogatni, »de mindenkiről elmondom mindazt a jót, amit csak tudok róla.«

Valaki pedig ezt mondotta: »Az Isten maga sem kívánja elítélni az embert addig, amíg napjai tartanak.«

Miért ítélkezzünk akkor mi? Te és én?

2. Minden ember akar »valaki« lenni.

Egyik nagy nevelő említi meg, hogy minden emberben benne van az a vágy, amely bizonyos tekintélynek, fontosságnak, a megszerzésére serkenti. Ha ez az éhség nem lett volna meg az emberben, akkor sok kiváló nagyságot vesztett volna el ez a világ. Hány író, művész, államférfi azért tudott valamivé lenni, mert nem elégedett meg kicsinységével. Mert több akart lenni. A hétköznapi embert ez készíti arra, hogy a legújabb divat szerint öltözködjék, a legújabb gyártmányú autót, biciklit vásárolja s beszéljen briliáns eszű gyermekéről.

A tekintélyre, fontosságra törekvés nem egy esetben betegségbe kerget. Orvosok állítják, hogy egyesek csak azért sodródnak az elmebaj, az örültség útjára, hogy a beteges álomvilágban megtalálják azt a tekintélyt és emberi méltóságot, amit a rendes élet megtagadott tőlük. Így képzelik be magukat elmebajosok vezérnek, művészeknek, államférfinak, királynak, Istennek. Ha az emberek ilyen éhséget éreznek a tekintély, a méltóság iránt, képzelj el, hogy mit tudunk elérni náluk az őszinte elismeréssel. Az a ritka, nagyon kevés

egyen, aki az emberi szívnek ezt a természetes éhségét őszintén ki tudja elégíteni, a tenyerében tartja az embereket.

Csaknem mindenki fontos lénnek tartja magát. És ugyanígy gondolkodik minden nemzet önmagáról. Felsőbbrendű népek tartjuk magunkat a japánoknál? Az igazság az, hogy a japánok a legelső népek tartják magukat s valósággal dührohamot kapott a közönség, amikor japán színészeket együtt látott szerepeltetni fehér emberekkel a mozi vásznon. Felsőbbrendűeknek tartjuk magunkat a hinduknál? Megtehetjük, de millió és millió hindu meg nem érinti azt az eledelet, amire a fehér embernek csak az árnyéka is ráesett. Felsőbbrendűeknek tartjuk magunkat az eszkimóknál? Nos, tudjuk meg, hogy az eszkimók a lusta, dolgozni vonakodó csavargókat »fehér embereknek« nevezik.

Az igazság az, hogy minden ember felsőbbrendűnek tartja magát nálad, legalább is bizonyos dolgokban. És a legbiztosabb út a szívéhez az, ha méltányolod, elismered ezt az igényt.

Természetesen nem gondolok itt hízélgésre. Ennek nem volna szabad sikerének lennie s rendszerint nincs is. A hízélgés az csak a fogak közül, a száj belsejéből ered, az elismerés és méltánylás pedig a szívnek a mélyéből.

Ne gondoljunk mindig csak a magunk munkájára és sokszor képzelt sikerére, vegyük észre a mások jóindulatát és eredményeit is és azután ne fukarkodjunk az elismeréssel, az őszinte biztatással.

Emerson mondotta: »Minden ember, akivel találkozom, bizonyos tekintetben fölöttem áll. Ebben tanulok tőle.«

(Folytatjuk.)

Beszámoló a tabáni egyházszer 1938. évi munkájáról

Az egyházszeri tanács tagjai ebben az évben folytatták a múlt évben elkezdett egyházépítő munkájukat. Példaadóan részt vettek az istentiszteleten, urvacsoraszertáson, vallásos ünnepélyeken, általában minden egyházi munkában, mint biztos munkatársakra lehetett számítani.

Az »Asszonykör« most már harmadik éve fejt ki minden dícséretet megérdemlő munkát. Ez a 60 tagú kör a gyülekezetünk szíve, mely minden szükséglet megérezt és azonnal készen áll a segítségre. Tea- és fagyalt-estélyek hűséges és áldozatos rendezői, a szegények áldott lelkű istápolói. Ha valami célt kifűzünk magunk elé, ők az elsők, akik hozzák filléreiket, pengőiket és sokszor szinte érthetetlen módon és gyorsasággal valóstítják meg a terveket. A téli félévben minden héten egyszer összejövetelt tartanak, a nyári félévben pedig havonta egyszer. Ezek az összejöveteleken olvasták a Szentírást, imádkoztak, énekeltek, hitépítő felolvasásokat tartottak. Végezték a szegény és sokgyermek-

kes családok látogatását. A kör vezetői Nagygyörgy Sándorné és Kolumbán Sándorné.

A Leánykör is munkálkodott ebben az évben is. Sajnos, ezek közt akadt több olyan, akikben meghanyagott a felelősségérzet. Sokan elfelejtették, hogy »aki tudna jót cselekedni, és nem cselekszi, bűne az annak.« A hűség mag azonban megmaradt és éjszakázott és így megtudták rendezni ebben az évben is — az Asszonykör támogatásával — a Mikulás vásárt és kiállítását, ami kb. 140 pengőt jövedelmezett, amit az iskolás gyermekek felruházására fordítottak. Ez a kör is hetenként tartotta összejöveteleit a téli félévben, vezetői voltak: Nagygyörgy Sándorné és Sebestyén Margit.

A tabáni református énekkar is szépen működött az év elején Pánczél László tanító vezetésével. Ősszel azonban nem tudta rendes időben megkezdni a munkát, mert férfi tagjaink egy része bevonult katonai szolgálatra s általában a zavaros idők itt bénítólag hatottak. Reméljük, hogy az új év kezdetével megújulva indul meg ez a munka is.

Még kell emlékeznünk a vasárnapi iskolai munkáról. Januártól kezdve a tanítást minden vasárnap megtartottuk, kivéve a nyári szünetet — és pedig a templomban. 10–12 vasárnapi iskolai önkéntes vezető, átlag 180 önként jövő gyermek között fejtett itt ki nagyon áldott munkát. A csoportos tanítás után mindig a lelkipásztor foglalja össze a tanultakat egy rövid prédikáció keretében. A vezetők közül öten résztvevünk novemberben a Szegeden tartott vasárnapi iskola vezetői konferencián. A gyermekek 23 pengőt adtak a perselybe, melynek egy részéből aranybélveket vettünk, másrészt pedig a szegény iskolások segélyezésére fordítottuk.

A templomlátogatók száma körülbelül az mint a múlt évben, de itt még sok a kívánni való. Urvacsorát vett: 872. Az urvacsorázók száma öröndetesen gyarapszik. Tartottunk átlag minden hónapban vagy templomi ünnepélyt, vagy fagyalt-vagy tea-estélyt a téli félévben. Boldog örömmel kell megállapítanom, hogy ezeket az alkalmakat gyülekezetünk széles rétegei a legnagyobb rokonszenvvel fogadták. A konfirmációt bensőséges ünnepség keretében tartottuk meg Áldozócsütörtökön s Asszonykörünk megvendégelte az új egyháztagokat. Örömmel látom, hogy akik most konfirmáltak, azok kevés kivétellel rendesen élnek is az urvacsorával.

Egyházrésznünk pénztári forgalma 1938-ban 956 pengő 8 fillér volt. Ebből kereszszám 450 pengőt költöttünk el, nagyrészt szegénységélyezésre, többépen az iskolások felruházására. A fentmaradó 500 pengő a templomfestési alapra szolgál. A központi pénztárnak beszolgáltatott múlt évi perselypénz 99 P 70 fillér volt. Rendeztünk egy külön templomi ünnepélyt az árvaház céljára. Ennek jöve-

delme 21 pengő volt. Az iskolás gyermekeknek juttattunk 15 darab szvetter, 34 darab flanel felsőruhát, 30 inget, 28 alsónadrágot, 25 zsebkendőt, A Kokron-gyártól kaptak 20 darab szvetter, 20 pár harisnyát, 20 darab sapkát s ezenkívül a népjóléti hivatal látja el őket cipővel.

Tabáni egyházrésznükhöz tartozik a legutóbbi népszámlálás adatai szerint 4129 református lélek. (Más vallású van összesen 1642).

Egyházrésznünkben született az elmúlt évben 62 gyermek. Egyházrésznünkben meghalt az elmúlt évben 62 református testvérünk. Bizonyára itt az elmúlt évi 27-es természetes szaporulathoz képest nagy visszaesést látunk.

Házasságát egyházilag is megáldatta egyházrésznünkben 21 pár. Kitért egyházrésznünkben kettő, betért hozzánk tíz. Így a tényleges szaporulat egyházrésznünkben nyolc. (1937-ben 30 volt.).

Jövő évi programunk: a megkezdett lelki munkák folytatása, kimélyítése, református ifjúságunk megnyerése az egyház számára. Külső építés terén: templomunkat — amit az őszi zavaros idők miatt befestetni nem tudtunk — most már föltétlenül befestetni, a Szerencse-utcai iskolát teljesen a gyülekezeti munka céljára igényeljük és azt megfelelő felszereléssel látjuk el.

Hogy céljainkat elérjük, minden református testvérünk segítségére szükségünk van, amit szeretettel és bizalommal kérek az egész egyházrészi vezetőség nevében. Ne engedjük, hogy a napok és esztendőök nyomtalanul suhanjanak el fölöttünk!

NAGYGYÖRGY SÁNDOR
lelkipásztor.

Magasra emelt fejed már csaknem az eget éri, talán a lábad is rég elhagyta a földet, és te még se veszed észre, hogy csak az ég és föld közt lebegsz, mint a por, — a föld pora.

+

Bíborban születél, avagy az út porában, mindegy! Vándor vagy a földi létben! Életed igazi értékét az adja, mint voltál valakije élettársaidnak.

+

A téli elmúlását a természet újulása követi. Az első tavaszi napfény melegére éled a holtak hirtét, új élet indul a sziklák közt is. Lelked napsugára, a szeretet melegé nincs évszakhoz kötve, mindenkor süthet. Melege örök tavasszá tudja-e varázsolni gyarló »por és hamu« voltodat?

VIDONYI DÁNIEL

Gondolj a nyári konferenciákra! Serdülők Dunavására, leányok Balatonszázszóra, fiúk Losoncra! Tedd félre filléredet, pengőidet, hogy ott lehess!

Hírek

Szeretettelvédséget tart Szövetségünk az otthonban vasárnap este, melynek érdekessége, hogy a műsort a serdülő csoport szolgáltatja. Szeretettel hívja Szövetségünk olvasóinkat is e kedves alkalomra.

Szász Péter erdélyi ifjúsági titkár látogatott meg bennünket 17-én. Megkapó képeket tárt fel az erdélyi magyarság küzdelmes, hősi életéből. Igen kedves, komoly hívő lelket ismertünk meg benne.

Husvét első napján a szegedi KIE serdülő csoportja látogatott meg bennünket. Kedves órákat töltöttek el a két egyesület ifjú tagjai. Délután közös áhítaton vettek részt, melyen Nagy Béla szólt hozzájuk. A serdülő vendégeken kívül kedves vendégeink voltak még ez alkalommal: Dr. Dura Lajos volt elnökünk, Fekete István, Benke Imre testvéreink, akik itthon töltötték az ünnepeket.

Kiss B. Júlia országos református leánytitkár április 27-én érkezik Vásárhelyre, hogy megalakítsa a Református Keresztény Leányegyletet, amely az eddigi leány alakulatokon keresztül végzi további munkáját, csupán ezeknek lesz összefogó, központi szerve. Április 27-én, csütörtökön délután 3 órakor a csoportvezetőkkel óhajt megbeszélést végezni Kiss B. Júlia leánytitkár, majd délután 4 órakor tartja meg a közgyűlést.

A **tenniszpálya** készen várja tenniszezőinket. Pártoljuk pályánkat!

A **tabáni egyházrész** hozzáfogott a templomfestéséhez. A hívek áldozatkészségéből teljesen maga az egyházrész tisztítja ki s hozatja rendbe a templomot.

A **kutasi egyházrész** saját áldozatkészségéből 700 pengős költséggel toronyórát szereltet fel a templomra.

Komoly tervezetések folynak négy imaház építésére. A tarjányi, mártélyi, csúcsi és erzsébeti imaházak megépítésének előkészítésére kiküldött bizottság megkezdte az idevonatkozó lépéseket. Természetesen az egyházrészek áldozatkészsége is szükséges a tervek megvalósításához.

Kádár László segédlelkész-vallástanárt választotta meg a presbitérium az I. számú hitoktatói állásra. Feladata: a leánygimnázium vallástanítása és az újtemplomnál másodhetenként végzendő templomi szolgálat. A magunk részéről is Isten áldását kérjük a megválasztott minden munkájára.

Készüljünk az augusztusi losonci KIE konferenciára!

A **kugli-pályán** vígan folyik a játék. Kerecsük fel estefelé s töltsünk el otthonunkban néhány kellemes órát!

»OTTHON«

Kiadja a Református Keresztény Ifjúsági Egyesület, Hódmezővásárhely.

Felelős szerkesztő: NAGY BÉLA.

A kiadásért felel: Dura Lajos Ernő. Készült ifj. Dura Lajos könyvnyomdájában